

Jeres tanker er ikke mine tanker

Med ovenstående titel, der er hentet fra Esajas,¹ og med undertitlen "Gud er anderledes" har de schweiziske biskopper udsendt årets såkaldte Bededagshyrdebrev

Af de katolske biskopper i Schweiz²

Brevet henviser indledningsvis til Bededagens læsninger:

Es 55, 6 – 9: Søg Herren, når han er at finde, kald på ham, når han er nær. Den ugudelige skal forlade sin vej, det onde menneske sine planer og vende om til Herren, som vil vise ham barmhjertighed, tilbage til vor Gud, for han er rig på tilgivelse. For jeres planer er ikke mine planer, og jeres veje er ikke mine veje, siger Herren; for så højt som himlen er over jorden, er mine veje højt over jeres veje og mine planer over jeres planer.

Fil 1, 20ad – 24.27a: Det venter jeg med længsel på, ... hvad enten jeg skal leve eller dø. Thi for mig er livet Kristus, og døden en vinding. Men hvis fortsat liv på jorden betyder frugt af mit arbejde, så ved jeg ikke, hvad jeg helst vil. Der trækkes i mig fra begge sider: Jeg længes efter at bryde op og være sammen med Kristus, for det er langt det bedste; men at blive i live er det mest nødvendige af hensyn til jer. ... Blot skal I føre et liv, som svarer til Kristi evangelium.

Matt 20,1-16a: For Himmeriget ligner en vingårdsejer, der tidligt om morgenen gik ud for at leje arbejdere til sin vingård. Da han var blevet enig med dem om en dagløn på en denar, sendte han dem hen i sin vingård. Ved den tredje time gik han ud og så nogle andre stå ledige på torvet, og han sagde til dem: Gå I også hen i min vingård, så skal jeg betale, hvad I har ret til. De gik derhen. Igen ved den sjette og den niende time gik han ud og gjorde det samme. Ved den ellefte time gik han derhen og fandt endnu nogle stående dér, og han spurgte dem: Hvorfor har I stået ledige her hele dagen? De svarede ham: Fordi ingen har lejet os. Han sagde til dem: Gå I også hen i min vingård. Da det blev aften, sagde vingårdens ejer til sin forvalter: Kald arbejderne sammen og betal dem deres løn, men sådan, at du begynder med de sidste og ender med de første. Og de, der var blevet lejet i den ellefte time, kom og fik hver en denar. Da de første kom, troede de, at de ville få mere; men også de fik hver en denar. Da de fik den, gav de ondt af sig over for vingårdsejeren og sagde: De sidste dér har kun arbejdet én time, og du har stillet dem lige med os, der har båret dagens byrde og hede. Men han sagde til en af dem: Min ven, jeg gør dig ikke uret. Blev du ikke enig med mig om en denar? Tag det, der er dit, og gå! Jeg vil give den sidste her det samme som dig. Eller har jeg ikke lov til at gøre, hvad jeg vil, med det, der er mit? Eller er dit øje ondt, fordi jeg er god? Sådan skal de sidste blive de første.

---

¹ Es 55,8

² Oversat fra tysk af Inger Touray

Kære søstre og brødre.

"Vandet når mig til halsen".³ Dette ord fra Salmernes Bog udtrykker rigtig mange menneskers livssituation. Det udtrykker også, hvordan mange iblandt os i dag erfarer Kirken. En karikatur viderefører dette salmeord på en meget original måde. "Mig når vandet op til halsen," siger den ene person til den anden. "For Guds skyld, så lad ikke hovedet hænge!" svarer den anden. Med dette hyrdebrev vil vi opmuntre til ikke at lade hovedet hænge, men her og nu opdage Guds tiltale og på en overbevisende måde leve vores kaldelse som kristne mænd og kvinder.

Kun i omvendelsen kan vi opdage Gud

I lang tid var det ikke *in* at tale om troen og det personlige gudsforhold. I dag har dette ændret sig. Det er der forskellige grunde til. Mange mennesker lider under, at de efterhånden næsten kun lige fungerer. Kristne, men også troende fra andre religioner søger efter dybde i deres liv. Hele tiden møder vi den ærlige søgen efter Gud. Kurser og publikationer forsøger at give svar herpå. Egentlig burde vor tid være en særlig chance for Kirken. Vi må alle spørge os selv, om ikke også vi er medskyldige i Kirkens lammede situation i vort land – også vi biskopper. I en tid, som på en særlig måde venter på vort vidnesbyrd, mister vi meget i troværdighed ved interne vanskeligheder og måden, som vi håndterer disse på. Hvor megen energi og indsats bruger vi ikke på at kæmpe imod hinanden eller afværge interne angreb! At vor egentlige opgave og kald, som vi modtog i dåben, lider under det, må vi beskæmmede konstatere. Folkeapostelen Paulus` appel gælder også for os: "I skal leve et liv, som er Kristi evangelium værdigt".⁴

Den takke-, bode- og bededag, som vi fejrer, skal for os alle være en tilskyndelse til at vende om til Herren, for at han kan forbarme sig over os.⁵ Omvendelse forudsætter mod. Vi indrømmer dermed, at vi er gået forkerte veje. Omvendelse er også altid en given slip på noget, man har fået kært, og risikoen ved en ny begyndelse. Vi vil sammen på ny begive os på vej for at søge Gud, der ikke lader sig presse ind i nogle menneskelige forestillinger. Og netop her ligger der en stor udfordring for Kirken i vor tid.

Livet som en søgen efter Gud.

En grund til, at mange mennesker har problemer med Kirken, er netop denne erfaring: Gud er anderledes. Gud er anderledes, end han blev fremstillet i religionsundervisningen og derhjemme af forældrene. Gud er anderledes, end han blev beskrevet i mange trusselsprædikener og måske af og til stadig bliver det. Men Gud er også anderledes, end jeg eller et nok så stort flertal forestiller sig ham. Således taler Gud ved profeten Esajas de på en gang udfordrende og trøsterige ord: "For jeres planer er ikke mine planer, og jeres veje er ikke mine veje, siger Herren; for så højt som himlen er over jorden, er mine veje højt over jeres veje og mine planer over jeres planer".⁶

At Gud er anderledes, end vi forestiller os ham, skjuler i sig ved siden af alt det smertelige den mulighed i sig, at vi stadig på ny bryder op og virkelig søger denne Gud. Gud er anderledes. Og livet med Gud er meget mere spændende, end vi ofte som kirke bevidner det. Pave Johannes Paul II har ved sit besøg i anledning af det nationale ungdomsmøde i Bern tilråbt de unge: "Ikke 'Hvad er sandhed?', men 'Hvem er sandheden?' må det hedde ... Sandheden er Jesus Kristus, der kom til verden for at åbenbare for os og skænke os Faderens kærlighed!"

³ Sl 69,2

⁴ Fil 1,27a

⁵ Sammenlign Es. 55,7

⁶ Es. 55,8-9

Jesus Kristus kan vi ikke bare "besidde". Vi kan blive stadig mere fortrolige med ham, når vi søger mødet med ham. Pave Johannes Paul II taler hele tiden om, at det drejer sig om at opdage Kristi ansigt i vor hverdag: i hans ord, i sakramenterne, i Kirken, i ethvert menneske, især i den fattige, den lidende og den med behov for vor hjælp. Man behøver troens blik for at erkende Kristus. To måder at møde Kristus på, vil vi gerne her specielt erindre om.

Betragtning over Guds ord er en vigtig vej at søge Gud på. Netop Evangelieteksten til Bededagen er et eksempel på dét, som gør et stærkt indtryk. Gud handler ikke efter menneskelig retfærdighed. Han handler ikke, som vi ville forvente det. Faktisk må vi gang på gang vokse ud over os selv og indrømme over for Gud, at han kan gøre med dét, der tilhører ham, hvad han vil.⁷

På en særlig måde møder vi Jesu Kristi hemmelighed i *tilbedelsen foran tabernaklet*. I tilbedende dvælen foran Gud erfarer vi hans nærhed, men også hans anderledeshed. Her lader vi vort gudsbillede korrigere; her lader vi os stadig på ny overraske af Gud.

At leve ud af mødet med Kristus

Gud er anderledes. Derfor hænder det ofte, at de svar, som vi kristne giver på tidens spørgsmål, er forskellige. Trossens er ikke et resultat af en flertalsbeslutning, men frugt af en dyb forbundenhed med den levende Gud. Vi beskæftiger os i Kirken ofte med perifere ting og taber dermed af syne den midte, som er Jesus Kristus selv. Indrømmet: Meget i kirken er ikke, som vi ønsker os det. Og dog bliver vi bevidst i Kirken, fordi vi i den opdager Kristi ansigt. Vi er kirke, fordi Kristus har kaldet os ind i dette fællesskab, til hvem han også i dag siger: "Se, jeg er med jer alle dage indtil verdens ende".⁸ Vigtigere end al protest mod faktiske og formentlige fejlholdninger i Kirken er denne levende midte. Ud fra denne midte må al kritik tage sit udspring. I samme omfang, som vi lever ud af vort møde med Kristus, vil vor protest ikke virke destruktiv og lammende, men bidrage til opbygning. Det skader vores sendelse, hvis vi stædigt holder fast i fordringen om opfyldelse af bestemte krav og dermed spærrer for de muligheder, som dagligt er os givet. Lad os hjælpe hinanden med at leve vor kaldelse og tage vare på vort ansvar i Kirken i det hele taget. Dertil hører i første række værdsættelsen af hvert enkelt menneske og hvert enkelt kald. Lad os bidrage til, at de interne konflikter ikke svækker vort trosvidnesbyrd, men er en udfordring til større søgen. Det er for os biskopper et særligt anliggende, at vi på ny genopdager Kirkens katolicitet og bevidst og taknemmeligt plejer fællesskabet med Verdenskirken. Kun sådan kan vi nå til et frugtbart samarbejde med hinanden. Vi har lov til at modtage meget fra andre lokalkirker og må også have lov til at videregive mange af vore erfaringer og rigdomme.

Til at pleje denne relation er den gode kommunikation og information vigtig. Vi har alle i dag muligheden for at informere os ved kilden angående ting af vigtighed i Kirken. Vi kan få direkte indsigt i kirkelige dokumenter og initiativer og er ikke henvist til medier, som kun nødtvungent gengiver disse anliggender forkortet og ikke sjældent endda fordrejet.

Kære søstre og brødre, Gud er anderledes, end vi forestiller os ham. Han kender andre veje, som han vil gå med os, end dem vi i vor begrænsethed kan udtænke os. Også dér, hvor vandet når os op til halsen, behøver vi ikke at lade hovedet hænge. Vi kan være forvissede om, at "Jeg er med jer alle dage indtil verdens ende".⁹

Links på næste side

---

⁷ Sammenlign Matt 20, 15

⁸ Matt 28,20

⁹ Matt 28, 20

Klik her for at udskrive artiklen (printerens skal være tændt)

Klik her for at sende artiklen til en ven eller bekendt (Outlook skal være startet)

Klik her for at komme til forsiden af catholica.dk